

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев 5268/2019
21.05.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац, Драгане Маринковић, Татјане Миљуш и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у парници тужиље Републике Србије, чији је законски заступник Државно правобранилаштво Београд, против тужене АА из ..., чији је пуномоћник Стефан Стојков, адвокат из ..., ради иселења, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 4662/17 од 08.03.2019. године, у седници већа одржаној дана 21.05.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 4662/17 од 08.03.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена, ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 4662/17 од 08.03.2019. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 4399/14 од 05.04.2017. године ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиље којим је тражила да се тужена са свим лицима и стварима исели из стана број .. који се налази у стамбеној згради у ул. ... број .. у ... на ... спрату и да стан испражњен од свих лица и ствари преда у посед на слободно коришћење и располагање тужиљи као и да јој накнади трошкове парничног поступка. Ставом другим изреке, обавезана је тужиља да туженој накнади трошкове парничног поступка у износу од 216.000,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 4662/17 од 08.03.2019. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиље и потврђена првостепена пресуда у ставу првом изреке. Ставом другим изреке, преиначена је првостепена пресуда у ставу другом изреке у погледу одлуке о трошковима поступка, па је обавезана тужиља да туженој на име трошкова поступка исплати износ од 130.500,00 динара.

Против правноснажне другостепене пресуде тужиља је благовремено изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права, на основу члана 404. ЗПП.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11 ... 55/14), Врховни касациони суд је нашао да

у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужиље као о изузетно дозвољеној у смислу члана 404. ЗПП јер изражен правни став у нижестепеним одлукама о основаности захтева за исељење у погледу права на дом из члана 8. Европске конвенције, не одступа од важеће судске праксе. Наиме, ревизија се односи на разрешење чињеничног питања конкретног спора, а тужилца у ревизији не указује на другачије одлуке другостепених судова или Врховног касационог суда.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према члану 403. став 3. ЗПП ревизија је дозвољена у свим поступцима у којима вредност предмета спора побијеног дела прелази динарску противвредност од 40.000 евра, по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради исељења, поднета је дана 18.01.2008. године, а у тужби је вредност предмета спора означена износом од 501.000,00 динара.

С`обзиром да вредност предмета спора побијеног дела очигледно не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то изјављена ревизија није дозвољена.

Околност што је другостепени суд преиначио одлуку о трошковима поступка не чини ревизију дозвољеном у смислу члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП с`обзиром на то да ревизија изјављена против решења о трошковима поступка никад није дозвољена према врсти одлуке која се њом побија у смислу члана 403. у вези са чланом 28. став 1. и 420. став 6. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у изреци.

Председник већа - судија
Звездана Лутовац, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић